

VIDEO SPECIÁLNÍHO
PROJEKTU REFLEXU
NAJDETE NA
[REFLEX.CZ/PAVLASEK](https://reflex.cz/pavlasek)

**EXPERTNÍ TÝM REFLEXU ZKOUMAL,
DO KOLIKA PROMILE V KRVÍ MŮŽE HLAVA STÁTU
VYKONÁVAT PŘEDEPSANÝ PROTOKOL**

ŽÍT JAKO PREZIDENT

O SPOLUPRÁCI JSME POŽÁDALI
STAND UP KOMIKA **LUKÁŠE PAVLÁSKA**,
KTERÝ SE ROLE UJAL SE VŠÍ VÁŽNOSTÍ.

TEXT LUKÁŠ PAVLÁSEK FOTO TOMÁŠ TESAŘ

V neděli 9. června procházela Prahou zvláštní bytost v obleku – doprovázeli ji dva bodyguardi, služební řidič, sekretářka, kameraman, dva fotografové a neobyčejné množství alkoholu. Kolemjdoucí v kymácející se postavě okamžitě poznali známého herce, a když jej chtěli plísnit, že opicí za bílého dne nedává dobrý příklad dětem, Pavlásek zařval: „Ale já jsem prezident republiky. A tohle všechno – tady to divadlo a ten Mánes a tamhleten hrad –, to všechno je moje.“ **REFLEX ZASE JEDNOU PŘEPISOVAL DĚJINY.**

LUKÁŠ PAVLÁSEK SE NA JEDEN PRACOVNÍ DEN PŘEVLEKL ZA PREZIDENTA REPUBLIKY.

Společně jsme chtěli zjistit, jak je možné, že se Miloš navzdory své drsné životosprávě dokáže vyrovnat se státnickými povinnostmi. Lukáš během pokusu neudělal nic jiného než pan Vysočina – od rána nasával, zatímco my jsme mu do cesty „postavili“ běžný program hlavy jedné malé demokratické země. Pozornosti čtenáře doporučujeme zejména deník, jež si stále bujarejší herec během dne iniciativně vedl. Svědčí nejen o narůstajícím sebevědomí, ale i o empatii, která se stále větším množstvím alkoholu v krvi přerostla v regulérní proměnu Lukáše Pavláška v Miloše Zemana. Chlast lidi spojuje, ne že ne.

7.30

PREZIDENT SE MYJE V KOUPELNĚ

„Ráno jsem se probudil a chtělo se mi zůstat celý den zalezlejší doma a číst si životopis Churchilla. Pak jsem si ale vzpomněl, že jsem vlastně prezident a můžu se jít předvést někam mezi lidi. To je pocit, co mi vždycky zvedne náladu. Prezident, to je, panečku, něco. Nechám Churchilla dělat chytrýho doma a půjdu si vyčistit zuby. Sakra, nemůžu najít zubní pastu. Áááá, už jsem ji našel.“

PREZIDENT UDĚLUJE ROZHOVOR

„Nejhorší je zahájit den setkáním s blbcem, což není těžký, když vám nějaký jinej blbec naplánuje hned po ránu rozhovor s novinářem. Nejhorší je, že takhle brzo nebjvam moc rozjetej. A už dopředu jsem věděl, že se dostaví idiot, což se teda úplně nestalo, protože dorazil mega ultra idiot. Tak mě vytočilo, že ten parchant nezná Churchillův životopis tak dobře jako já, že jsem se neudržel a v rámci zachování duševního zdraví jsem vypil celou láhev vína, co mi tam nabídlí. Pak jsem tomu sráčovi musel ukázat, jak tancoval Elvis. To hovado totiž neznalo ani základy rock and rollu. Druhou flašku jsem v tý nasranosti omylem sbalil a našel jí až venku v kapse saka. Začínám být rozjetej ...“

9.00

11.00

PREZIDENT KLADE VĚNEC (STÁTNICKÝ ÚKON)

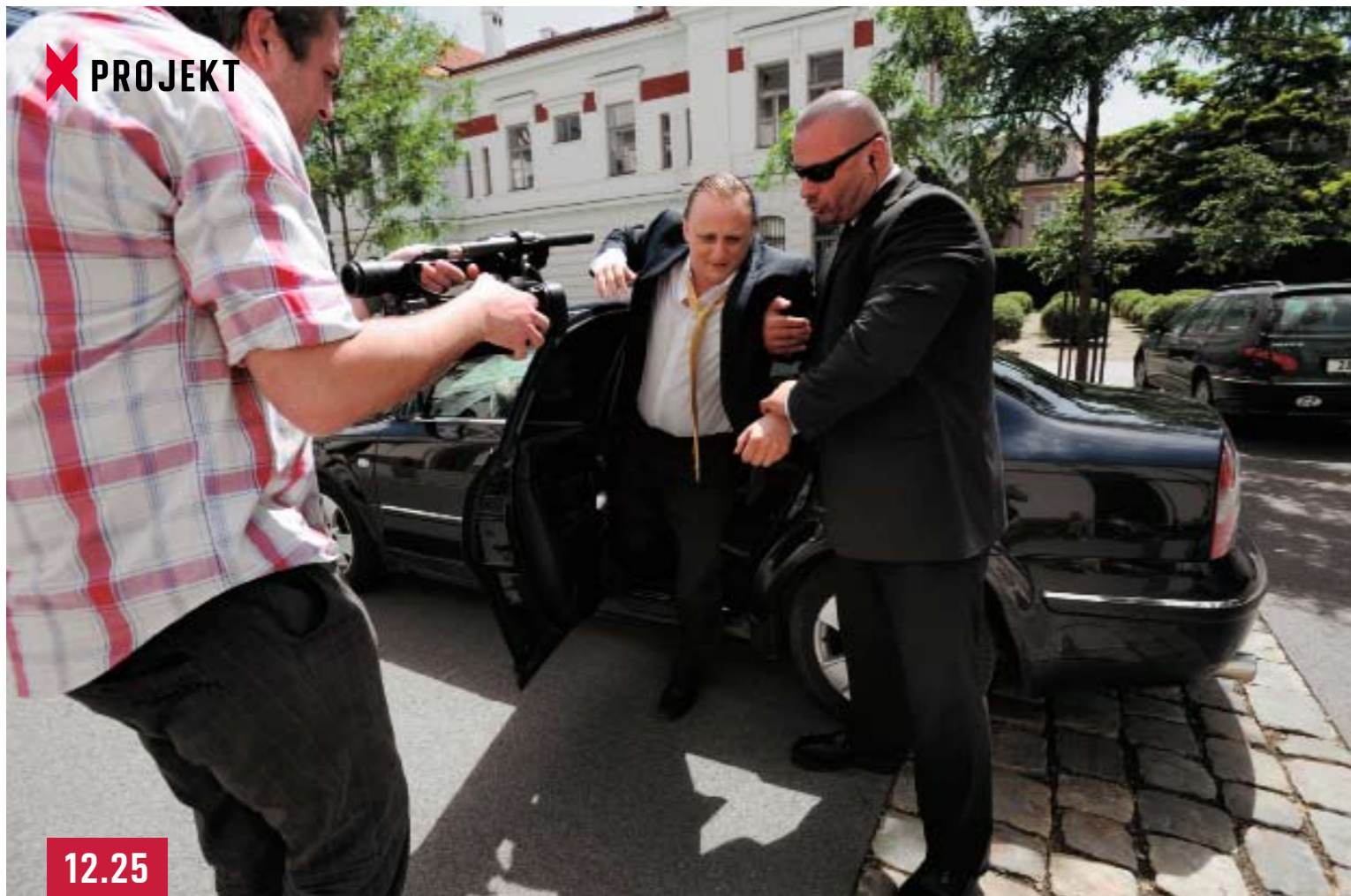
„Přivezli mě někam ke zdi. Chce se mi strašně čurat. Musím jít opatrně, abych se nepochcal, ou ou, ou. A co teď? Co po mně chtěj', možná mi někdo něco v autě říkal, ale když mluví idiot, zásadně vypínám. Budu na tu zeď chvíli koukat a za chvíli se třeba něco stane. Koukám se skvěle, vypadá to, že to tak má být. A mam to, už to chápu, to je ta hladová zeď a já sem mam položit kytku na počest Karla Čtvrtého. Bravo, to sem na to vyzrál. A teď se konečně vychčiju. Pudu trochu stranou, ať mě nikdo nevidí. Výborně, to bylo nenápadný, jedeme dál.“

11.30

PREZIDENT NAVŠTĚVUJE SOUKROMÉHO ZEMĚDĚLCE

„Už by mohl být oběd, začínám mít hlad jako kráva, zatím ho zaháním tou flaškou, co sem si odnesl od toho imbecilního novináře. Ale mám chuť na panáka. Vida, tady vědí, co se sluší. Já si dam ještě jednoho i za řidiče i za toho chlápka z ochranky. Ale kde to vlastně jsme? Ááá, prasátka, asi chtějí, abych si vybral jedno k obědu, tak mi jedno zabijte, ne, tohle mi zabijte, to je sranda, prasata, jak chrochtaj', vypadaj' skoro jako lidi. Tohle je výborný, jak žere tu starou housku. Ha ha, dám si ještě jeden aperitiv.“

12.25

PREZIDENT SE POKOUŠÍ VYSTOUPIT Z AUTA

„Mně nemusíte pomáhat, z toho auta vystoupím sám. No bůže, tak jsem se minulej tejdén praštil do ruky a od té doby se mi blbě chodí, to je snad logický, ne, protože ruka je skoro jako noha, že jo ...“

12.30

PREZIDENT OBĚDVA S ARABSKOU DELEGACÍ

„Konečně žrádlo. Ale odkud je ta delegace, to nevím. To budou zas nějaký přečhytralý Indiáni. Co nesnáším, jsou ty oficiality. Tím se odlišuju od svých předchůdců, já pocházím z líhu, teda z lidu ... Tak, pánové, panáky na přivítanou. Áááá, páni cizinci nepijou. Ty vole, co je tohle za zájezd abstinentů? A šup ho do čaje, uděláme z toho groček. No moc prdel teda s nima není. A ani neznaj' Elvise.“

14.00

PREZIDENT NAVŠTĚVUJE MANŽELKU V PROTIALKOHOLNÍ LÉČEBNĚ

„Musím navštívit manželku. Žije za Prahou v jednom areálu pro lidi, co nesmějí všechno to co my. Nikdo jí nikdy neviděl a tak by to mělo zůstat. Ještě si o nás budou myslet, že jsme rodina alkoholiků. Trošku mi tím chlastáním dělala ostudu. Přinesl sem jí pomeranč. Dala by sis, co. Ale vizourek je můj a ovoce tvoje. My sme teda dvojka, teď jsem se úplně dojal a vzpomněl si, jak jsme za mlada zpívali: My dva a chlast ...“

15.00

PREZIDENT HOVOŘÍ SE PSEM

„Ty vole, tady musím zastavit, ty vole, to je dobrej pes, už dlouho sem takový dobrýho psa neviděl. Pocem, ty máš tak hezký oči, řekni mi, co říkáš na to všechno, na život, na lidi, jaký jsou, hrozný sou lidi, nedá se jim věřit a sou hamižný a zažraný do sebe, já vim, ty jedinej mi rozumíš, v těch tvech očích je všechno, rozumíš, kurva, všechno. Někdy si říkam, co tady vlastně dělám, ty seš tak dobrej pes.“

17.00

PREZIDENT PŘICHÁZÍ NA BRÍFINK

„Upravili mi kravatu, že prej bych se měl trochu krotit. A to jako říkaj' komu, já sem prezident. Bože, tady se sešly hovada, těm nemá cenu ani nic říkat, vsadim se, že neznaj' Elvise, Elvis je základ všeho. Sledujte, hoši, takhle se tancovalo, když ste byli ještě na houbách. Co koukáte, rád improvizuju, no. Udělal jsem si poznámky, o čem mluvit, nesmím zapomenout říct, že můj řidič je blbec, že předseda vlády je blbec a poslanci že jsou blbci, ale jak tak koukam na ty jelita před sebou, chtělo by jim to říct něco silnýho. Už to mam, přečtu jim něco z bible, tam je toho spousta. Bible, to je vono, tam je všechno, to věděl i Churchill. Akorát se mi zas ozvala ta ruka a Elvis s biblí skončil na zemi, ha ha ...“

20.00

PREZIDENT SLEDUJE OPERNÍ PŘEDSTAVENÍ V NÁRODNÍM DIVADLE

„Náký tupouni ze Sýrie nebo odkud chtěj' vidět Libuš. Nevim, co na tom maj', je fakt, že ve stepi to nemaj', ale stejně. To je krákorání, to mi teda dává, radši bych se vrátil zpátky do vepřina. ... Ale ta princezna nebo co to je za ženskou je fakt výborná, mohla by si dát panáka se mnou, ha ha, jak se mnou laškuje, no tak dobře, já půjdu k vám do lóže. Ale, ale my nechcem pustit pana prezidenta, tak dobře, až to skončí, jedem ke mně a pustíme si něco pořádnýho.“

PREZIDENT MÁ KONEČNĚ CHVÍLI NA ROZPTÝLENÍ

„Tak jestli si někdo myslel, že se půjde spát, tak to teda ne. Já sem vyspalej dost. A de se kalit. Dneska sem vůbec nepil, tak snad mám právo si občas něco dát. Teď mi to trochu nesedlo, aby to nebyl atentát, ha ha ... To správi trochu piva ... A zahrajem si, já sem jinak skromnej, peníze vlastně vůbec nepotřebuju. Koneckonců i prezident je jenom člověk.“

22.30

